

Поглед върху кожните заболявания

Каролин Марколин,
доктор по философия

Има много хипотези по въпроса защо човешката кожа изведнъж се възпалява и разболява. Теориите са разнообразни – от генетично предразположение и чувствителност, към хранителни вещества, както и до лошо кръвообращение и стрес. Независимо коя теория е на мода, съвременната дерматология няма отговор на въпроси като: какво провокира пристъпите на кожните болести; кое определя силата и продължителността на всеки пристъп; защо при някои се развива екзема, при други – псориазис, а при трети – херпес; защо обривът засяга определена част от тялото; защо е отляво, а не отдясно.

Д-р Рике Герд Хамер, доктор на медицинските науки, основоположник на Германската нова медицина (GNM), е първият, който предоставя солидни научни изследвания с цел да се разбере същността на болестите. Като сравнява и анализира медицинските досиета на своите пациенти, техните лични истории и резултати от мозъчни скенери (компютърна томография на мозъка), д-р Хамер прави потресаващо откритие. Той установява, че всяка болест (рак, проблеми със сърцето, диабет, МС, артрит и др.) е причинена от шока, преживян от пациента при точно определен вид конфликт (загуба, изоставяне, удар върху самочувствието и др.), който е свързан със същата област в мозъка, която контролира болестта. Той също така разкрива, че всяка болест протича в две фази, ако конфликтът може да бъде разрешен. Първата фаза, наречена фаза на активния конфликт, се характеризира с умствено и емоционално страдание, студени крайници, загуба на апетит и нарушения в съня. Втората фаза, фазата на оздравяване, обикновено се проявява със симптоми като умора, главоболие, треска, възпаление, подуване.

Квинтесенцията на фундаменталните разкрития на д-р Хамер е, че болести като рака например, не са резултат от грешка на организма, а целенасочени биологични програми за оцеляване, които са били практикувани в продължение на милиони години.

На базата на хиляди случаи на негови пациенти, д-р Хамер открива, че всяко заболяване на кожата е свързано с „конфликт на раздяла“, който човек преживява, като че „детето ми, родителят ми, партньорът ми, приятелят ми е откъснат от кожата ми“. Анализите на мозъчните скенери показват, че този вид емоционално страдание рефлектира без изключение в т.нар. сензорен кортекс, който е част от мозъка, развила се в процеса на еволюцията, успоредно с организирането на съвместен живот в стада, ята и семейства и развитието на способност за изразяване на социална и емоционална връзка чрез допир.

Откъсването от любимо същество може да бъде много стресиращо събитие в емоционален аспект. В природата раздялата от стадото, от партньора или от поколението е в биологичен смисъл спешна ситуация. Ето защо, има специална биологична програма, чиято цел е да помогне на организма да се справи с това травматично събитие. През стресовата фаза – фазата на активния конфликт – кожата губи клетки от епидермиса, което причинява загуба на чувствителност към докосване. Тази сензорна „парализа“ е естествена форма на предпазване от други травми от същия вид. Като резултат от загубата на клетки кожата става суха, груба, възможно е да започне да се лющи.

Повратна точка е разрешаването на конфликта. Заедно с оздравяването, което се случва на психологическо ниво, кожата също започва да оздравява като запълва разязвената област с нови клетки. По време на този възстановителен процес кожата става възпалена, сърбяща, на блистери, подута. Ето защо, заболявания на кожата като екзема, дерматит, розацея, уртикария или херпес, са положителен знак, показващ, че естественият оздравителен процес действа.

Невродермитът е хронично възпаление на кожата. В GNM „хронично“ означава, че оздравителната фаза не може да завърши, поради постоянни повторения на конфликта. Ето защо GNM терапията се фокусира върху идентифицирането, както на първоначалната конфликтна

ситуация, така и на факторите, провокиращи прекъсването на възстановителния процес, удължавайки по този начин оздравителната фаза. Двухазовият модел на всички болести също така ни дава по-добро разбиране на псориазиса. Д-р Хамер открива, че псориазисът винаги включва два конфликта на раздяла. Активният конфликт се показва като лющеща се кожа, а разрешеният конфликт – като червени петна. Резултатът е познатата ни картинка – сребристи люспи върху зачервена повърхност.

Случаите на кожни болести се увеличават значително, особено при децата. Децата често преживяват конфликт от раздяла, когато в семейството се роди друго дете, когато Мама се върне на работа, когато се страхуват, че родителите им могат да се разделят или когато наистина се разделят. Веднага след като детето преживее новата ситуация, се развива дерматит, обикновено върху вътрешната повърхност на ръцете. Психологически това показва, че раздялата е преживяна като „Повече не мога да те прегръщам“ или „Повече не мога да те държа“.

Това води до въпроса защо заболяването на кожата засяга определена част от тялото. И д-р Хамер открива друго биологично правило: ако един „десняк“ преживява конфликт на раздяла със своето дете или майка, ще бъде засегната лявата част от тялото му; ако конфликтът е от раздяла с партньор (всеки друг освен неговата майка или деца), ще бъде засегната лявата страна. За левичарите важи обратното правило. Вродената биологична програма обаче може да действа и само на мястото, където раздялата е била преживяна субективно, например на бузата, на корема или върху която и да е друга част на кожата, от която смятаме, че ни е било откъснато любимото същество.

Друг важен естествен отговор на загубата на физически контакт, е дисфункцията на краткосрочната памет. Познаваме този феномен от бозайниците, например котките, при които майката вече не познава бебетата си, след като веднъж ѝ бъдат взети. Ние, хората, споделяйки една и съща околна среда с останалите бозайници, реагираме точно по същия начин. „Разсеяността“, когато сме в период на страдание поради раздяла, също има биологичен смисъл, тъй като помага на организма да се пребори с емоционалния стрес на ментално ниво. Когато нашите деца проявяват подобно поведение, това се нарича „Разстройство с дефицит на вниманието“, а когато нашите по-възрастни членове на семейството започнат да губят паметта си, това се нарича Болест на Алцхаймер. Но само един поглед върху съвременното ни общество е достатъчен да покаже, че тези състояния стават все по-разпространени.

Германската нова медицина е повече от естествена наука. Фундаменталните открития на д-р Хамер ни напомнят също така, че забравяме да живеем в съгласие с нашата естествена природа.

Осъзнавайки това, можем съзнателно да практикуваме „сплотеност“, което ще представлява и практикуване на действителна превантивна медицина.

Източник: www.LearningGNM.com

© LearningGNM.com

Информацията в тази статия не замества професионалния медицински съвет